

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Николова, като разглежда дело номер **9395** по описа за **2012** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 22790 от 01.10.2012 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от С. Н. Й., срещу Съдебно решение без номер от 19.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19 състав, по нахд № 2467/2012 г. С последното е потвърдено Наказателно постановление № 70626/12.07.2011 г. (НП), издадено от Д. Д. Д. – началник „Административнонаказателна дейност” (АНД), отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), в частта, с която на С. Н. Й., на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложена глоба в размер на 100,00 (сто) лв., за нарушение на чл. 23, ал. 1, пр. 1 ЗДвП. Районният съд е оставил без разглеждане жалбата на Й. в частта, с която със спорното НП, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП е наложена „глоба” в размер на 10,00 (десет) лв., за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка. Касаторът поддържа, че въззивният съд не е обсъдил направените от него възражения за несъставомерност на деянието с оглед на описаната действителна фактическа обстановка и тази, която е

неправилно отразена в обжалваното НП. Съставът на съда се е позовал на показанията на разпитания актосъставител, който изрично заявил, че не си спомня случая. Й. поддържа, че районният съдия не е обсъдил направените възражения за допуснати редица съществени нарушения на процесуалните правила, които не могат да бъдат преодоляни по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Тези съображения излага отново в касационната жалба - опорочен е институтът на свидетелите, нарушена е императивната разпоредба на чл. 40 ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение не съдържа задължителния реквизит на чл. 42, т. 5 ЗАНН. На следващо място, касаторът поддържа, че разпоредбите на чл. 23, ал. 1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП не съдържат състави на административно нарушение, а само предвиждат определени правила. Поради това навежда довод за нарушаване правото му на защита. Според Й. е налице и противоречие между описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. В НП, според него, са описани факти и обстоятелства, които не се съдържат в съставения АУАН. Поддържа също така, че неправилно СРС е оставил без разглеждане жалбата досежно нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Моли за отмяна на съдебното решение, предмет на касационен контрол.

В съдебното заседание, касаторът С. Н. Й., редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът СДВР не изпраща представител за участие в производството и не взема становище по предявената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е частично основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 70626 от 12.07.2011 г., издадено от началник „АНД”, ОПП при СДВР. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че с АУАН № 70626 от 15.06.2011 г. на младши автоконтрольор при 02 група, ОПП при СДВР е установено, че на същата дата в [населено място], по [улица], с посока от [улица] към [улица], С. Н. Й. е управлявал лек автомобил „О. А.”, с [рег.номер на МПС] и срещу номер 24, поради недостатъчно разстояние, реализира ПТП с л.а. „О. 3.”, с [рег.номер на МПС] и не представя контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС). В АУАН било отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 23, ал. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Въз основа на този АУАН било издадено и спорното НП, с което на Й., на основание чл. 179, ал. 2, предл. 2 ЗДвП е наложена „глоба” в размер на 100,00 (сто) лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1

ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП е наложена „глоба” в размер на 10,00 (десет) лв., за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства, включително такива за компетентността на административнонаказващия орган и гласни доказателствени средства – показанията на З. И. А. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство) и Х. И. С. (водачът на другия лек автомобил, участвал в пътно-транспортното произшествие).

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че по делото е безспорно установено нарушението на чл. 23, ал. 1 ЗДвП, извършено от Й.. Последният не е изпълнил задължението си за спазване на дистанция, вследствие на което е настъпило пътнотранспортно произшествие. Жалбоподателят, като водач на лек автомобил, не се е съобразил с посоченото правило за поведение, вследствие на което е реализирал леко ПТП с намиращият се пред него лек автомобил. Съдът е направил извод, че законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на Й. за неизпълнение на задълженията, разписани в чл. 23, ал. 1 ЗДвП, като му е наложена глоба в размер на 100,00 лв. Наказанието е приложено в минимален размер, което е преценено от съда за правилно. При издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяната на санкционния акт само на това основание.

Жалбата на Й., в частта срещу спорното НП, с което на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 10,00 (десет) лв., за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, е оставена от районния съдия без разглеждане. За да постанови този правен резултат, съдът е съобразил действащата към онзи момент „разпоредба на ЗАНН”, съгласно която не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба в размер на 10,00 (десет) лв. включително.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно и правилно в частта, в която е потвърдено спорното НП по пункт първи от него. Решението, с което жалбата на Й. срещу пункт втори от процесното НП е оставена без разглеждане, е основателна и следва да бъде уважена. Решението, в тази част, следва да бъде отменено, а делото върнато на същия състав на СРС за разглеждане на жалбата и постановяване на съдебен акт по същество на спора.

По отношение на решението, в частта, с която районният съд е потвърдил спорното НП по пункт първи от него:

Решението, предмет на касационна проверка, в частта касаеща пункт първи от НП не страда от наведеното касационно основание. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Ето защо, касационната жалба е неоснователна в тази част, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила в същата част.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено.

Неоснователни за възраженията на касатора, че за да направи правния си извод за законосъобразност на НП по пункт първи, съдът е съобразил събраните гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетеля А.. Въззивният съд е разпитал и другия участник в процесното ПТП –С., чиито показания е съобразил. В жалбата до СРС Й. е направил искане за допускане на неиндивидуализирано лице до разпит като свидетел при довеждане от негова страна. Това искане обаче, не е било поддържано от процесуалния му представител в съдебните заседания. Напротив, последният изрично е заявил, че няма да сочи доказателства и няма искания по доказателствата. Предвид така изложеното, касационният съд приема, че при разглеждане и решаване на спора, въззивният съд не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неизпълнение на задължението за провеждане на задълбочено съдебно дирене. Като е извършил необходимото в съответствие с чл. 13 НПК, чл. 14, ал. 1 НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, съдът е постановил акт в съответствие със сочените процесуални разпоредби.

Правилно е възприето от въззивния съд, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН. Обжалваният санкционен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията на чл. 34 ЗАНН. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че в АУАН не е посочен един от задължителните реквизити по чл. 42, т. 5 ЗАНН, а именно описание на законовите разпоредби, които са нарушени. Вмененото на Й. нарушение е достатъчно ясно индивидуализирано словесно и цифрово, както в АУАН, така и в НП. Видно от АУАН, при съставянето му, Й. не е отбелязал свои възражения, в това число такива, от които да става ясно, че не разбира административнонаказателното обвинение, което пък от своя страна да опорочава правото му на защита. Законосъобразен е правният извод на съда, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Й. за извършено от него нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДП, с която е вменено задължение към водача на пътно превозно средство да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Й. не се е движил на необходимото разстояние от автомобила пред него, за да може да реагира при внезапно спиране от негова страна или намаляване на скоростта.

По отношение на решението, в частта, с която районният съд е оставил без разглеждане жалбата срещу спорното НП, в частта, с която на Й. е наложено административно наказание глоба в размер на 10,00 лв.:

Жалбата в тази част е основателна и следва да бъде уважена.

Със Закона изменение и допълнение на ЗАНН, публ. в ДВ, бр. 77 от 09.10.2012 г., влязъл в сила същия ден, разпоредбата на чл. 59, ал. 3 ЗАНН е отменена. Предвид така настъпилата законодателна промяна, към настоящия момент неправилна се явява преценката на районния съд, че не съществува право на санкционираното лице да

обжалва спорното НП в тази част. Ето защо, незаконосъобразен е отказът жалбата на Й. да бъде разгледана по същество и в тази част. Решението, в тази му част, следва да бъде отменено, а делото върнато на същия състав на СРС за разглеждане на жалбата и постановяване на съдебен акт по същество на спора по пункт втори от НП.

Предвид гореизложеното и поради частично съвпадение на изводите на касационната и въззивната инстанции, касационната жалба е частично основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде частично отменено. В останалата му част следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Съдебно решение без номер от 19.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по нахд № 2467/2012 г. в частта, с която жалбата на С. Н. Й. срещу Наказателно постановление № 70626 от 12.07.2011 г., издадено от Д. Д. Д. – началник „Административнонаказателна дейност”, отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10,00 (десет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата, е оставена без разглеждане.

ВРЪЩА делото на същия състав на Софийския районен съд за разглеждане на жалбата на Й. срещу Наказателно постановление № 70626 от 12.07.2011 г., издадено от Д. Д. Д. – началник „Административнонаказателна дейност”, отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, с която му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10,00 (десет) лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 19.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19 състав по нахд № 2467/2012 г., в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.